Gdańsk, dnia 22 października 1948 r.

GDAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 21

TREŚĆ

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 200

ROZPORZĄDZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 8 października 1948 r.

o zaopatrzeniu przetwórni zwłok zwierzęcych w urządzenia zabezpieczające przed roznoszeniem zaraźliwych chorób zwierzęcych oraz o obowiązku oddawania i nieszkodliwego usuwania zwłok zwierzęcych i mięsa niezdatnego do spożycia ludzkiego na obszarze województwa gdańskiego.

Na zasadzie art. 16 lit. e) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. VIII. 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 673) w brzmieniu ustawy z dnia 16. IV. 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 245) oraz art. 108 p. 2 rozp. P. R. z dnia 19. I. 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z 1936 r.) zarządzam co następuje:

§ 1.

Przetwórnie zwłok zwierzęcych (zakłady utylizacyjne) winny być zaopatrzone w urządzenia zabezpiecza-

jące przed przeniesieniem zaraźliwych chorób zwierzęcych, a umożliwiające prawidłowe przeprowadzenie nadzoru weterynaryjnego, jak również oszczyszczanie i odkażanie.

§ 2.

Wszystkie padłe lub zabite w celu spożycia, a uznane przy urzędowym badaniu mięsa za niezdatne do spożycia ludzkiego zwierzęta jednokopytowe (konie, osły, muły, osłomuły) i zwierzęta racicowe (bydło rogate, owce, kozy, świnie) winny być oddane do przetwórni zwłok zwierzęcych (zakładów utylizacyjnych) według zasięgu terytorialnego ustalonego dla tych ostatnich w § 3 niniejszego rozporządzenia, celem nieszkodliwego usuwania, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie postanawiają inaczej (§§ 6 i 7).

§ 3.

Dla poszczególnych przetwórni zwłok zwierzęcych (zakładów utylizacyjnych) wyznaczam następujący zasięg terytorialny:

1. **W Żukowie, powiatu kartuskiego:** dla powiatów kartuskiego, gdańskiego części lewobrzeżnej oraz miasta i portu Gdańska.
2. **W Gdyni - Chylonia:** dla powiatu morskiego, miasta Sopotu oraz miasta i portu Gdyni.
3. **W Łęczycy — powiatu lęborsknego:** dla powiatu lęborskiego.
4. **W Subkowach, powiatu tczewskiego:** dla powiatu tczewskiego.
5. **W Klinczu Małym — powiatu kościerskiego:** dla powiatu kościerskiego.
6. **W Owidzu, powiatu starogardzkiego:** dla powiatu starogardzkiego.
7. **W Zambrowie - Letnikach — powiatu malborskiego:** dla powiatów: malborskiego, sztumskiego, kwidzyńskiego, elbląskiego i gdańskiego — części prawobrzeżnej.

§ 4.

O każdym zabiciu, dokonanym nie w celu spożycia oraz o każdym wypadku padnięcia konia, osła, osłomuła, muła, bydła rogatego, świni, owcy, kozy z wyjątkiem prosiąt, jagniąt, koźląt poniżej 6 tygodni winien właściciel (posiadacz) w krótkiej drodze donieść wyznaczonej przetwórni zwłok zwierzęcych najpóźniej w następnym dniu po śmierci zwierzęcia.

Ten sam obowiązek ma każda osoba, która prowadzi gospodarstwo w zastępstwie właściciela, której jest poruczony dozór nad zwierzętami, która jako pasterz lub owczarz ma pod opieką zwierzęta jednego lub kilku właścicieli, jakie znajdują się więcej niż 24 godziny poza obrębem osady, jak również każda osoba przewożąca zwierzęta wszelkimi środkami lokomocji.

Co do zwierząt znajdujących się pod obcą opieką lub zwierzat bezpańskich obowiazek doniesienia ciąży na właścicielu (posiadaczu) odnośnych zagród, stajen, pastwisk, gruntów itp.

Obowiązek doniesienia upada, jeżeli doniesienie zostało uskutecznione przez inną osobę do tego zobowiązaną. W doniesieniu należy dokładnie zapodać imię i nazwisko właściciela (posiadacza) oraz miejsce (gmina, powiat), z którego ma nastąpić odbiór zwłok zwierzęcych a nadto ilość, rodzaj i wiek zwierząt.

§ 5.

Skóry ze zwierząt padłych i zabitych nie w celu spożycia wolno ściągać tylko w przetwórni zwłok zwierzęcych. Zwłoki zwierzęce należy przekazywać do przetwórni zwłok zwierzęcych wraz ze skórą, sierścią i rogami.

§ 6

Zwłoki prosiąt, jagniąt i koźląt poniżej 6 tygodni, martwo porodzone źrebięta i cielęta, padłe lub zabite psy lub koty, zwierzyna i drób, nadto części mięsa uznane za niezdatne do spożycia, oraz wenętrzności nie sięgające wagi 50 kg może właściciel (posiadacz) oddać przetwórni zwłok zwierzęcych celem nieszkodliwego usunięcia przy sposobności.

O ile sposobność taka się nie nadarzy, winien właściciel (posiadacz) wyżej wymienione zwierzęta, mięso itp. zakopać w miejscach odpowiednich, najdalej w następnym dniu po padnięciu, zabiciu, porodzie martwym lub przedwczesnym.

Do zakopania należy obrać możliwie wysoko położone i suche miejsce w dostatecznej odległości od mieszkań, stajen, studzien, wód, pastwisk, dróg publicznych. Doły do zakopywania zwłok zwierzęcych lub części zwierząt muszą być tak głębokie, aby zwłoki zwierzęce pokrywała warstwa ziemi conajmniej 1 m. grubości.

Przed zakopaniem należy zwłoki zwierzęcie głęboko ponacinać i posypać wapnem lub drobnym piaskiem, albo polać smołą, kwasem karbolowym, naftą lub innym środkiem uniemożliwiającym spożycie zwłok zwierzęcych (mięsa). Po wrzuceniu zwłok zwierzęcych do dołu krew i inne odpadki jak również zanieczyszczoną trawę i ziemię należy zebrać i zagrzebać razem ze zwłokami.

§ 7.

Zwłoki zwierząt muszą być odbierane możliwie niezwłocznie najpóźniej zaś w ciągu 24 godzin po zgłoszeniu. Zwłoki zwierząt padłych lub dorżniętych, dotkniętych zaraźliwymi chorobami zwierzęcymi lub o takie choroby podejrzanych, muszą być odbierane najpóźniej w ciągu 12 godzin po zgłoszeniu. W przeciwnym razie może powiatowa władza administracji ogólnej powierzyć odbieranie takich zwłok zwierzęcych innym osobom i to na koszt przedsiębiorstwa przetwórni zwłok zwierzęcych. W takich wypadkach przedsiębiorca jest obowiązany do bezpłatnego oddania swych wozów do przewozu. Przedstawiciel właściwej władzy państwowej administracji ogólnej w poszczególnych wypadkach może zezwolić na wyjątki z przepisów § 2 zwłaszcza wtedy gdy odbioru zwłok do przetwórni zwłok zwierzęcych nie da się dokonać z powodu niedogodnych warunków komunikacji. W takich wypadkach usunięcie zwłok zwierzęcych musi nastąpić w myśl przepisów § 6 niniejszego rozporządzenia.

§ 8.

Przedsiębiorca przetwórni zwłok zwierzęcych nie może mieć żadnych roszczeń, jeżeli ze względów sanitarno - weterynaryjnych lub innych powodów odbiór zwłok zwierzęcych z poszczególnych powiatów, gmin lub miejscowości zostanie zakazany, albo też jeżeli przedstawiciel władzy państwowej administracji ogólnej zezwoli na wyjątki w myśl przepisów § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 9.

Za odwózkę zwłok zwierzęcych w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia nie pobiera się żadnej opłaty.

Za oddanie zwłok zwierzęcych wraz ze skórą — przedsiębiorcy przetwórni zwłok zwierzęcych obowiązani są płacić właścicielowi (posiadaczowi) zwierzęcia padłego lub zabitego następujące wynagrodzenie, o ile zwierzę na zarządzenie władz administracyjnych wydane na podstawie obowiązujących w tej mierze przepisów nie musi być zniszczone wraz ze skórą:

1. **Zwierzęta jednokopytowe:**
   a) za źrebięta do 1 roku zł 200,—
   b) za konie od 1 — 2 i pół lat zł 400,—
   c) za konie ponad 2 i pół lat zł 600,—
2. **Bydło rogate:**
   a) cielęta do 3 miesięcy zł 100,—
   b) młodzież od 3 miesięcy do 1 roku 600,—
   c) bydło rogate ponad 1 rok zł 900,—

3. **Trzoda chlewna:**
 a) świnie do 50 kg wagi po 10 zł za 1 kg wagi
 b) świnie ponad 50 kg wagi po 15 zł za 1 kg wagi
4. **Owce i kozy:**
 owce i kozy z wyjątkiem jagniąt i koźląt do 6 tygodni zł 150,—
5. **Mięso uznane za niezdatne do spożycia (konfiskaty):**
 a) mięso bydła rogatego za 1 kg zł 5,—
 b) mięso wieprzowe za 1 kg zł 10,—
 c) serce, płuca, wątroba za 1 kg zł 1,—

Do wypłacenia całkowitego wynagrodzenia podanego wyżej zobowiązani są przedsiębiorcy przetwórni zwłok zwierzęcych tylko przy odbiorze zwłok wraz ze skórą niezbyt silnie uszkodzoną. Wypłata wspomnianego wynagrodzenia winna być uskuteczniona równocześnie z odbiorem zwłok danego zwierzęcia.

Wynagrodzenie powyższe nie musi być uiszczone przy odbiorze zwłok zwierzęcych w wypadkach gdy zaistniało podejrzenie o chorobę zaraźliwą, przy której w myśl obowiązujących przepisów wymagane jest zniszczenie skóry. O ile jednak podejrzenie to zostanie urzędowo uchylone, natenczas przedsiębiorcy przetwórni zwłok zwierzęcych, obowiązani są do wypłacenia oznaczonego wyżej wynagrodzenia w ciągu 2 tygodni, licząc od dnia odbioru zwłok takiego zwierzęcia.

§ 10.

Przedsiębiorcy nie płacą żadnego wynagrodzenia właścicielowi (posiadaczowi) jeżeli zwłoki zwierzęcia padłego lub zabitego na zarządzenie władz administracyjnych, wydane na podstawie obowiązujących przepisów — muszą być wraz ze skórą zupełnie zniszczone.

§ 11.

Winni niestosowania się do przepisów niniejszego rozporządzenia pociągani będą do odpowiedzialności karnej w trybie administracyjnym z mocy art. 98 przytoczonego na wstępie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej oraz dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161) aresztem do miesiąca i grzywną do 10.000,— zł albo jedną z tych kar.

Poza tym oddawanie zwłok zwierzęcych może być wymuszone na podstawie postanowień rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. III. 1928 r. o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 824) w brzmieniu znowelizowanym rozporządzeniami Prezydenta R. P. z dnia 27. X. 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 624) i z dnia 22. XII. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz dekretem z dnia 26. X. 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 284).

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

W O J E W O D A
wz. (—) **Dr B. Podhorski-Piotrowski**
Wicewojewoda

Poz. 201

ROZPORZĄDZENIE PORZĄDKOWE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 22 października 1948 r.

o utrzymaniu aparatów telefonicznych w stanie zabezpieczającym zdrowie publiczne.

Na podstawie art. 108 pkt. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 555 z 1936 r.) oraz na podstawie art. 11 pkt. e ustawy z dnia 21 lutego 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i za zgodą Wydziału Wojewódzkiego zarządzam co następuje:

§ 1.

1) Rozporządzenie niniejsze dotyczy aparatów telefonicznych zbiorowych i publicznych.

2) W rozumieniu niniejszego rozporządzenia:

a) „aparaty zbiorowe" są to aparaty przeznaczone do użytku zarówno abonenta jak i osób u niego zatrudnionych, w szczególności aparaty założone w instytucjach publicznych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, naukowych itp.;

b) „aparaty publiczne" są to aparaty przeznaczone dla publiczności, w szczególności w rozmównicach telefonicznych, w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu itp., a także w innych miejscach o ile aparat jest dostępny do użytku publicznego.

§ 2.

1) Aparaty telefoniczne wymienione w § 1 powinny być utrzymywane w należytej czystości.

2) Przed odkażeniem należy słuchawkę i różek mikrofonowy dokładnie oczyścić zewnątrz i wewnątrz zwilżoną gąbką, a następnie osuszyć.

3) Słuchawki i różki mikrofonowe aparatów telefonicznych podlegają odkażeniu za pomocą użycia (rozpylania) jednego z preparatów odkażających, które zostały przez Ministerstwo Zdrowia zarejestrowane, względnie — za pomocą powszechnie znanych znanych skutecznych środków odkażających, nie niszczących słuchawek i różków mikrofonowych aparatów telefonicznych. Części odkażane należy trzymać podczas odkażania w odległości od 40—60 cm od rozpylacza.

4) Odkażanie winno być uskuteczniane możliwie często, w każdym razie nie rzadziej niż raz na 7 dni.

§ 3.

1) Obowiązki wynikające z postanowień niniejszego rozporządzenia ciążą na abonentach telefonu.

2) Odkażanie aparatów telefonicznych w rozmownicach telefonicznych oraz aparatów automatycznych jest obowiązkiem Dyrekcji Okręgu Poczt i Telegrafów w Gdańsku.

§ 4.

Kto wykracza przeciwko przepisom niniejszego rozporządzenia podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do 25.000, —zł lub karze aresztu do 14-tu dni względnie obu karom łącznie, zgodnie z dekretem z dnia 26 kwietnia 1948 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych i nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 161).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Gdańskim Dzienniku Wojewódzkim i obowiązuje na obszarze Województwa Gdańskiego.

W O J E W O D A
w. z. (—) **Mgr A. Gadomski**
Wicewojewoda.

Poz. 202

OBWIESZCZENIE

Wojewody Gdańskiego z dnia 30 września 1948 r.

w sprawie Cywilnej Szkoły Kucia Koni w Gdańsku

Stosownie do przepisów § 2 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 1. X. 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób, trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. R. P. Nr 92, poz. 807) zmienionego rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 20. X. 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. podaje do wiadomości publicznej, iż do przeprowadzenia egzaminów i wydawania świadectw z zakresu podkownictwa na obszarze województwa gdańskiego została upoważniona cywilna szkoła kucia koni przy Państwowym Szpitalu dla Zwierząt w Gdańsku, ul. Kartuska 249.

W O J E W O D A

wz. (—) Dr B. Podhorski - Piotrowski

Wicewojewoda

Poz. 203

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 1 października 1948 r.

o obowiązku wymiany pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych

Podaję do wiadomości, że stosownie do przepisu § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych i Obrony Narodowej z dnia 15 kwietnia 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 27 poz. 186) w sprawie zmiany rozporządzenia Ministrów Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27. X. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616) o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych — wszyscy posiadacze pozwoleń na prowadzenie pojazdów mechanicznych wydanych na podstawie tegoż rozporządzenia i potwierdzonych przez władze zgodnie z § 2 rozporządzenia z dnia 14 maja 1947 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 191) obowiązani są przedłożyć je powiatowej władzy administracji ogólnej celem wymiany na pozwolenia przewidziane w powołanym na początku rozporządzeniu.

O właściwości powiatowej władzy Administracji ogólnej rozstrzyga miejsce zamieszkania kierowcy (posiadacza pozwolenia).

W związku z tym ustalam następujące terminy wymiany pozwoleń na terenie Województwa Gdańskiego według następującej kolejności:

Litery alfabetu posiadaczy pozwoleń:

Od A do H
w terminie od 1. X. 1948 r. do 31. XII. 1948 r.
Od I do O
w terminie od 1. I. 1949 r. do 31. III. 1949 r.
Od P do Z
w terminie od 1. IV. 1949 r. do 30. VI. 1949 r.

W celu dokonania wymiany posiadacz pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych wnosi do Powiatowej Władzy Administracji Ogólnej właściwej według jego miejsca zamieszkania podanie na druku ustalonego wzoru, za pośrednictwem powiatowego oddziału (terenowego) Związku Zawodowego Transportowców.

Ustalone terminy wymiany muszą być ściśle dotrzymane, gdyż po wskazanych terminach bez usprawiedliwienia ważnej przyczyny nieprzedłożone pozwolenia nie będą wymieniane. Pozwolenia niewymienione tracą ważność w myśl § 2 ust. 1 powołanego na wstępie rozporządzenia z dniem 30 czerwca 1949 r. i podlegają odebraniu.

W O J E W O D A

wz. (—) Dr B. Podhorski - Piotrowski

Wicewojewoda

Poz. 204.

OBWIESZCZENIE

WOJEWODY GDAŃSKIEGO

z dnia 7 października 1948 r.

w sprawie zasięgu terytorialnego pasa granicznego na terenie Województwa Gdańskiego oraz ograniczeń w pasie granicznym.

W wykonaniu przepisów art. 10 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. XII. 1927 r. o granicach Państwa (jednolity tekst z dnia 22. 1. 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 83) podaję do wiadomości, że obszar pasa granicznego na terenie Województwa Gdańskiego obejmuje następujące powiaty i gminy:

1) Powiat lęborski cały — to jest gminy miejskie Lębork i Łeba, oraz gminy wiejskie Cewice, Choczewo, Gniewino, Łebień, Łęczyce, Nowa Wieś, Rozłazino i Wicko.

2) Powiat morski cały — to jest gminy miejskie Puck i Wejherowo, oraz gminy wiejskie Chwaszczyno, Hel, Kosakowo, Krokowa, Luzino, Puck - Wieś, Strzepcz, Strzelno, Szemud, Rumia, Wierzchucino i Wejherowo - Wieś.

3) Z powiatu kartuskiego — gmina miejska Kartuzy oraz gminy wiejskie Banino, Kartuzy - Wieś, Goręczyno, Przodkowo, Sianowo i Żukowo.

4) Miasto Wydzielone Gdynia.

5) Miasto Wydzielone Sopot.

6) Miasto Wydzielone Gdańsk.

7) Powiat gdański cały — to jest gminy miejskie Nowy Dwór Gdański, Nowy Staw i Pruszcz Gdański, oraz gminy wiejskie Drewnica, Kalbudy, Kałdowo, Lisewo, Łęgowo, Łastowice, Mątwy Wielkie, Mierzeszyn, Miłocin, Myszewo, Nowy Dwór Gdański, Nowy Staw, Sztutowo, Marzęcino, Pruszcz Gdański, Przywidz, Pszczółki, Stegna, Świbno, Suchy Dąb, Ostaszewo, Trąbki Wielkie i Wiślinka.

8) Z powiatu tczewskiego gmina miejska Tczew i gmina wiejska Tczew - Wieś.

9) Powiat elbląski cały — to jest miasto wydzielone Elbląg i gmina miejska Tolkmicko, oraz gminy wiejskie Tolkmicko, Łęcze, Nowakowo, Jegłownik, Pomorska Wieś i Milejewo.

10) Powiat malborski cały — to jest gmina miejska Malbork oraz gminy wiejskie Stare Pole, Dunino-wo, Żurawiec i Gronowo.

Równocześnie przypominam, że na wyżej wymienionym obszarze pasa granicznego obowiązują ograniczenia zawarte w cyt. Rozporządzeniu Prezydenta R. P. o granicach Państwa i w Rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22. I. 1937 r. w sprawie wykonania Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84).

Ważniejsze z nich są następujące:

1) Powiatowa władza administracji ogólnej może zabronić zamieszkiwania i pobytu w pasie granicznym na czas od 1 roku do lat 3 osobom ukaranym prawomocnym wyrokiem sądowym, albo prawomocnym orzeczeniem władzy administracyjnej lub też celnej lub skarbowej za działalność przeciwpaństwową, przemytnictwo oraz za przestępstwa przekraczania granicy Państwa bez właściwych dokumentów, albo w miejscu na to nie przeznaczonym, albo mimo zamknięcia ruchu granicznego.
Te same przepisy powiatowa władza administracji ogólnej może zastosować do osób, winnych nieprzestrzegania innych zakazów i nakazów zawartych w cyt. Rozporządzeniu Prezydenta R. P. o granicach Państwa albo wydanych na jego podstawie rozporządzeniach wykonawczych.
Powiatowa władza administracji ogólnej może zabronić zamieszkiwania i pobytu w pasie granicznym do lat 10 osobom ukaranym prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwa przeciw bezpieczeństwu Państwa.
Decyzje powiatowej władzy administracji ogólnej wydane w tym zakresie są natychmiast wykonalne.
2) W pasie granicznym cudzoziemcy, cudzoziemskie osoby prawne, jako też osoby prawne krajowe, w których w skład zarządów lub innych wyższych organów kierowniczych lub kontrolnych wchodzą cudzoziemcy albo których chociażby część udziałów bądź akcji należy do cudzoziemców mogą tylko na podstawie zezwolenia:
   a) nabywać nieruchomości w drodze aktów prawnych, zawartych między żyjącymi,
   b) dalej zatrzymywać własność nieruchomą nabytą w drodze spadkobrania, na podstawie aktów prawnych zdziałanych na wypadek śmierci o ile obdarzony nie byłby zarazem powołany do spadkobrania z ustawy.
3) Zezwolenia może udzielić Minister Administracji Publicznej, a na Ziemiach Odzyskanych Minister Ziem Odzyskanych — w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, jeżeli zachodzą okoliczności uwzględnienia godne.
4) Właściwy wojewoda może zabronić poszczególnym cudzoziemcom, cudzoziemskim osobom prawnym, jako też osobom prawnym krajowym, w których w skład zarządów lub innych wyższych organów kierowniczych lub też kontrolnych wchodzą cudzoziemcy, albo których chociażby część udziałów bądź akcji należy do cudzoziemców, wykonywania w pasie granicznym czynności niżej wymienionych, jeżeliby to wykonywanie było uciążliwe z uwagi na dobro Państwa, a zwłaszcza ze względu na bezpieczeństwo lub porządek publiczny, a mianowicie:
   a) posiadania, dzierżawienia, użytkowania i zarządu nieruchomości lub części nieruchomości,
   b) wykonywania handlu i przemysłu,
   c) kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw.
5) Obciążanie nieruchomości, położonych w pasie granicznym zobowiązaniami pieniężnymi na rzecz wymienionych w p. 4 osób, wymaga zezwolenia wojewody.
6) Minister Administracji Publicznej, a na Ziemiach Odzyskanych Minister Ziem Odzyskanych może, jeżeli względy bezpieczeństwa Państwa lub ochrony granic tego wymagają, wprowadzić na całym obszarze pasa granicznego lub jego części zakaz wykonywania przez obywateli polskich lub polskie osoby prawne handlu i przemysłu oraz kierownictwa i eksploatacji robót i przedsiębiorstw, bez uprzedniego zezwolenia wojewody.
7) W pasie granicznym wojewoda może zabronić zatrudnienia poszczególnych osób w zakładach handlowych i przemysłowych oraz w instytucjach użyteczności publicznej, jeżeli tego wymagają względy bezpieczeństwa publicznego lub ochrony granic.
8) Zakaz zatrudniania wydany przed przyjęciem danej osoby do pracy, jest natychmiast wykonalny. W stosunku do osób zatrudnionych rozwiązanie umowy o pracę następuje z upływem ustawowego terminu wypowiedzenia, nie dłuższego jednak niż trzy miesiące, chociażby umowa zawarta była na czas oznaczony, w przypadku jednak gdy czas pozostały do wygaśnięcia umowy zawartej na czas oznaczony okaże się krótszym od właściwego okresu wypowiedzenia, umowa rozwiązuje się z upływem tego czasu.
9) Wojewoda może zawiesić lub zabronić działalności na obszarze pasa granicznego każdego stowarzyszenia, związku czy spółdzielni lub ich oddziału, jeśli uzna, że działalność taka nie jest wskazana ze względów bezpieczeństwa publicznego lub ochrony granic. Decyzje wojewody wydane w tym zakresie nie wymagają uzasadnienia i są natychmiast wykonalne.
10) Minister Administracji Publicznej, a na Ziemiach Odzyskanych Minister Ziem Odzyskanych może w drodze rozporządzenia wprowadzić na czas oznaczony ograniczenia, przewidziane dla strefy nadgranicznej na niektóre obszary pasa granicznego.
11) **Obywatele polscy i polskie osoby prawne** mogą nabywać nieruchomości w pasie granicznym po uzyskaniu zezwolenia wojewody właściwego ze względu na położenie nieruchomości. Zezwolenie nie jest wymagane, jeśli zachodzi przypadek spadkobrania z ustawy. Zezwolenie takie wymagane jest również do zawarcia lub przedłużenia umowy o dzierżawę, użytkowanie lub zarząd nieruchomości w pasie granicznym.

WOJEWODA

(—) **Inż. St. Zralek.**

PRZEDRUKI

Poz. 205.

DEKRET

z dnia 21 maja 1946 r.

o postępowaniu przed władzą opiekuńczą.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postawania, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Dział I.

Przepisy ogólne.

Art. 1. W postępowaniu przed władzą opiekuńczą stosuje się przepisy części ogólnej kodeksu postępowania niespornego, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. 2. Władza opiekuńcza wszczyna postępowanie z urzędu, o lie przepis szczególny nie stanowi inaczej. Wszczęcie postępowania może nastąpić również na wniosek osoby zainteresowanej.

Art. 3. Do zawiadamiania o zdarzeniach, które są podstawą wszczęcia przez władzę opiekuńczą postępowania z urzędu, obowiązani są w szczególności:

1) urzędnicy stanu cywilnego,
2) sądy i prokuratury,
3) notariusze,
4) zarządy gminne i miejskie,
5) organa opieki społecznej,
6) organizacje społeczne, do których zakresu działania należy opieka nad dziećmi lub psychicznie chorymi.

Art. 4. § 1. Przewidziany w artykule poprzedzającym obowiązek zawiadamiania władzy opiekuńczej ciąży ponadto na:
1) małżonku osoby podlegającej pieczy,
2) jej krewnych w linii prostej i aż do czwartego stopnia w linii bocznej,
3) jej powinowatych w linii prostej i aż do drugiego stopnia w linii bocznej,
4) osobach, pozostających w bliskich z nią stosunkach.

§ 2. Osoby wymienione w paragrafie poprzedzającym na dalszym miejscu, obowiązane są do zawiadamiania tylko wówczas, gdy nie mogą dopełnić tego obowiązku osoby, wymienione przed nimi.

§ 3. Zawiadomienia należy dokonać w ciągu dwóch tygodni od dnia, w którym osoba obowiązana dowiedziała się o zdarzeniu.

§ 4. Za niewypełnienie obowiązku we właściwym terminie władza opiekuńcza może wymierzyć grzywnę w wysokości nie przewyższającej 3000 zł.

Art. 5. § 1. W sprawach pieczy nad obywatelem polskim, zamieszkałym lub posiadającym majątek za granicą, jak również nad cudzoziemcem, zamieszkałym lub posiadającym majątek w kraju, władza opiekuńcza postąpi stosownie do postanowień umów międzynarodowych i przepisów prawa prywatnego międzynarodowego.

§ 2. Jeżeli umowa międzynarodowa nie stanowi inaczej, powierzenie pieczy nad obywatelem polskim władzom obcego państwa wymaga zezwolenia Ministra Sprawiedliwości.

Art. 6. O ile przepis szczególny nie stanowi inaczej, właściwa jest władza opiekuńcza miejsca zamieszkania osoby podlegającej pieczy, a w braku miejsca zamieszkania — władza opiekuńcza miejsca jej pobytu. Jeżeli osoba ta nie ma w Polsce ani miejsca zamieszkania ani miejsca pobytu, właściwa jest władza opiekuńcza jej ostatniego miejsca zamieszkania, w braku i tej podstawy — władza opiekuńcza, w której okręgu ma siedzibę Sąd Najwyższy.

Art. 7. § 1. W przypadkach nie cierpiących zwłoki władza opiekuńcza, nawet niewłaściwa, obowiązana jest wydać zarządzenie tymczasowe w celu ochrony osoby podlegającej pieczy lub jej majątku, jeżeli w jej okręgu powstała potrzeba takiego zarządzenia.

§ 2. O wydaniu zarządzenia władza ta zawiadomi niezwłocznie właściwą władzę opiekuńczą, która orzeknie o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zarządzenia.

Art. 8. § 1. Przedstawiciel ustawowy osoby, pozostającej pod władzą rodzicielską, opieką lub kuratelą, jest uczestnikiem postępowania, dotyczącego tej osoby. Przed wydaniem orzeczenia należy go wysłuchać, chyba że byłoby to oczywiście niecelowe.

§ 2. Przepis paragrafu poprzedzającego stosuje się odpowiednio do opiekuna przydanego.

Art. 9. § 1. Za zainteresowanych w postępowaniu przed władzą opiekuńczą, dotyczącym osoby podlegającej pieczy, uważa się jej małżonka, krewnych w linii prostej i aż do czwartego stopnia w linii bocznej, powinowatych w linii prostej i aż do drugiego stopnia w linii bocznej oraz inne osoby, pozostające z nią w bliskich stosunkach. Władza opiekuńcza wezwie ich do wzięcia udziału w sprawie jedynie wówczas, gdy uzna to za celowe.

§ 2. Władza opiekuńcza winna w miarę możności przed wydaniem ważniejszych postanowień wysłuchać osoby wymienione w paragrafie poprzedzającym lub niektóre z nich.

Art. 10. § 1. Niepełnoletni, który ukończył czternasty rok życia, oraz ubezwłasnowolniony częściowo ma zdolność do działania przed władzą opiekuńczą w postępowaniu, dotyczącym jego osoby.

§ 2. Osoba, nie mająca zdolności do działania przed władzą opiekuńczą, może zwracać się bezpośrednio do tej władzy w sprawach, w których działa ona z urzędu.

Art. 11. § 1. O ile przepis szczególny nie stanowi inaczej, władza opiekuńcza może zmienić swe postanowienie, nawet prawomocne, jeżeli tego wymaga dobro osoby podlegającej pieczy, chyba że zmiana ta narusza prawa osób trzecich.

§ 2. Za osobę trzecią nie uważa się przedstawiciela ustawowego osoby podlegającej pieczy oraz opiekuna przydanego.

Art. 12. O ile przepis szczególny nie stanowi inaczej, postanowienia i zarządzenia władzy opiekuńczej są natychmiast wykonalne.

Dział II.

Przepisy szczególne.

Rozdział I.

Zezwolenie na czynności prawne.

Art. 13. § 1. W przypadkach, w których obowiązujące przepisy wymagają zezwolenia władzy opiekuńczej na dokonanie czynności prawnych, dotyczących osób, pozostających pod władzą rodzicielską, opieką lub kuratelą, lub na wytoczenie powództwa, władza ta udziela zezwolenia jedynie na wniosek.

§ 2. Postanowienie władzy opiekuńczej staje się skuteczne dopiero po uprawomocnieniu się; nie dotyczy to zezwolenia na wytoczenie powództwa.

Rozdział II.

Sprawy z zakresu prawa małżeńskiego.

Art. 14. § 1. Władza opiekuńcza udziela zezwolenia na wstąpienie w związek małżeński osobie, która nie ukończyła osiemnastego roku życia jedynie na wniosek.

§ 2. Postanowienie władzy opiekuńczej staje się skuteczne dopiero po uprawomocnieniu się.

Art. 15. Postanowienie władzy opiekuńczej w sprawach o unormowanie stosunku rodziców, których małżeństwo zostało unieważnione lub rozwiedzione, do ich dziecka (art. 32 prawa małżeńskiego) może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy i staje się wykonalne dopiero po uprawomocnieniu się.

Rozdział III.

Sprawy z zakresu prawa rodzinnego.

Art. 16. § 1. Postanowienie władzy opiekuńczej w sprawach o odebranie lub przywrócenie władzy rodzicielskiej, jak również o odebranie rodzicom prawa zarządu majątkiem dziecka może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy.

§ 2. Postanowienie takie staje się wykonalne dopiero po uprawomocnieniu się; nie wyłącza to prawa władzy opiekuńczej do wydania niezbędnych zarządzeń tymczasowych w celu ochrony osoby i majątku dziecka.

Art. 17. W postanowieniu o odebraniu władzy rodzicielskiej należy wyraźnie wymienić dziecko, którego postanowienie dotyczy, oraz orzec, czy odebranie następuje z winy, czy bez winy rodziców.

Art. 18. § 1. Postępowanie o ustalenie ojcostwa w związku z uprawnieniem dziecka pozamałżeńskiego (art. 63 § 3 prawa rodzinnego wszczyna się jedynie na wniosek.

§ 2. Właściwość miejscową władzy opiekuńczej określa się według osoby dziecka, chociażby ono ze względu na osiągnięcie pełnej zdolności do działań prawnych nie podlegało już pieczy tej władzy.

§ 3. Do wzięcia udziału w sprawie należy wezwać matkę dziecka oraz znanych władzy opiekuńczej spadkobierców ustawowych męża matki.

§ 4. Postanowienie władzy opiekuńczej może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy i staje się skuteczne dopiero po uprawomocnieniu się.

§ 5. Władza opiekuńcza nie może zmienić postanowienia ustalającego ojcostwo.

Art. 19. § 1. Akt uznania dziecka pozamałżeńskiego może być zeznany przed władzą opiekuńczą, nawet niewłaściwą.

§ 2. Jeżeli akt uznania dziecka niepełnoletniego został zeznany przed władzą opiekuńczą niewłaściwą, władza ta zawiadamia o uznaniu właściwą władzę opiekuńczą.

Art. 20. § 1. Właściwość miejscową władzy opiekuńczej w sprawie o zrównanie dziecka pozamałżeńskiego określa się według osoby dziecka, chociażby ono ze względu na osiągnięcie pełnej zdolności do działań prawnych nie podlegało już pieczy tej władzy.

§ 2. Uczestnikami postępowania są z mocy prawa ojciec, matka i dziecko. Jeżeli ojciec nie żyje, należy wezwać do udziału w sprawie znanych władzy opiekuńczej spadkobierców ustawowych ojca.

§ 3. Postanowienie władzy opiekuńczej może zapaść tylko po przeprowadzeniu rozprawy. Na postanowienie uwzględniające wniosek o zrównanie nie służy zażalenie; władza opiekuńcza z urzędu przedstawia je sądowi apelacyjnemu do zatwierdzenia. Na postanowienie sądu apelacyjnego w tej sprawie służy skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego.

§ 4. Postanowienie władzy opiekuńczej o zrównaniu staje się skuteczne dopiero po uprawomocnieniu się postanowienia sądu apelacyjnego.

§ 5. Władza opiekuńcza nie może zmienić postanowienia o zrównaniu.

Art. 21. § 1. Postępowanie o zatwierdzenie aktu przysposobienia wszczyna się jedynie na wniosek przysposabiającego lub przysposobionego.

§ 2. Właściwość miejscową władzy opiekuńczej określa się według osoby przysposabiającego; poza tym stosuje się odpowiednio art. 6. Jeżeli w chwili wszczęcia postępowania przysposabiający już nie żyje, właściwą jest władza opiekuńcza, która byłaby właściwa w chwili śmierci przysposabiającego.

§ 3. Przepisy paragrafu poprzedzającego nie dotyczą właściwości władzy opiekuńczej, która udziela zezwolenia na zawarcie aktu przysposobienia, jeżeli przysposobiony nie ma pełnej zdolności do działań prawnych (art. 78 § 3 prawa rodzinnego).

§ 4. Postanowienie władzy opiekuńczej staje się skuteczne dopiero po uprawomocnieniu się.

§ 5. Władza opiekuńcza nie może zmienić postanowienia o zatwierdzeniu aktu przysposobienia.

Art. 22. Przepisy artykułu poprzedzającego stosuje się odpowiednio do zatwierdzenia aktu rozwiązania przysposobienia.

Rozdział IV.

Sprawy z zakresu opieki.

Art. 23. § 1. Władza opiekuńcza, która ustanowiła opiekę, pozostaje właściwą aż do ustania opieki, chociażby podstawy właściwości zmieniły się w tym czasie.

§ 2. Nie wyłącza to przekazania postępowania w całości lub w części stosownie do przepisu art. 9 kodeksu postępowania niespornego.

Art. 24. § 1. Postępowanie celem zwolnienia od obowiązku objęcia czynności opiekuna lub opiekuna przydanego wszczyna się tylko na wniosek.

§ 2. Wniosek należy zgłosić w terminie tygodniowym od otrzymania wiadomości o powołaniu. Wniosek zgłoszony później władza opiekuńcza odrzuci z urzędu.

§ 3. Zgłoszenie wniosku nie zwalnia od objęcia czynności, chyba że władza opiekuńcza postanowi inaczej.

§ 4. Przepisy §§ 1 i 3 stosuje się odpowiednio do zwolnienia opiekuna lub opiekuna przydanego od dalszych czynności w przypadkach przewidzianych w art. 38 § 2 prawa opiekuńczego.

Art. 25. § 1. Jeżeli poddany opiece przebywa w zakładzie, przeznaczonym do opieki nad dziećmi, albo w zakładzie leczniczym dla psychicznie chorych (art. 12 § 2 prawa opiekuńczego), władza opiekuńcza zwraca się do zakładu o przedstawienie wniosku co do osoby opiekuna.

§ 2. Jeżeli brak jest osób, które według prawa opiekuńczego należy powołać na opiekuna, władza opiekuńcza zwraca się do zarządu gminnego lub miejskiego, organów opieki społecznej lub organizacji społecznych, do których zakresu działania należy opieka nad dziećmi lub psychicznie chorymi, w celu wskazania osoby, której opieka mogłaby być powierzona.

Art. 26. § 1. Po złożeniu przyrzeczenia przez opiekuna władza opiekuńcza wydaje mu zaświadczenie, w którym podaje się imię, nazwisko, datę urodzenia i miejsce zamieszkania poddanego opiece, imię, nazwisko i miejsce zamieszkania opiekuna oraz datę złożenia przyrzeczenia.

§ 2. Po zwolnieniu opiekun obowiązany jest zwrócić władzy opiekuńczej wydane mu zaświadczenie.

Art. 27. Postanowienie władzy opiekuńczej o przyznaniu opiekunowi lub opiekunowi przydanemu wynagrodzenia staje się wykonalne dopiero po uprawomocnieniu się.

Art. 28. § 1. W inwentarzu majątku osoby poddanej opiece należy szczegółowo wymienić wszystkie przedmioty i prawa, wchodzące w skład majątku, jak również długi tej osoby i ciężary majątku.

§ 2. Równocześnie należy podać oszacowanie poszczególnych części majątku. Jeżeli majątek jest znaczniejszy, władza opiekuńcza może zarządzić oszacowanie przez biegłego.

§ 3. Przepisy powyższe stosuje się odpowiednio do inwentarza majątku dziecka, podlegającego władzy rodzicielskiej (art. 30 prawa rodzinnego).

Art. 29. § 1. Władza opiekuńcza może zezwolić, aby sprawozdania roczne opiekuna, jak również rachunki roczne, jeżeli są proste, były składane ustnie do protokołu.

§ 2. Gdy majątek jest znaczniejszy, a badanie rachunku wymaga wiadomości specjalnych, władza opiekuńcza może do badania rachunku powołać biegłego.

§ 3. Do rachunku należy dołączyć dokumenty, uzasadniające ważniejsze jego pozycje.

§ 4. Jeżeli rachunek zawiera bilans przedsiębiorstwa, władza opiekuńcza może zażądać przedstawienia ksiąg handlowych.

§ 5. Jeżeli opieka ustaje wskutek osiągnięcia przez poddanego opiece pełnej zdolności do działań prawnych, władza opiekuńcza wyda osobie, która podlegała opiece, na jej żądanie wszystkie złożone przez opiekuna rachunki.

Rozdział V.

Sprawy z zakresu kurateli.

Art. 30. Do postępowania przed władzą opiekuńczą w sprawach kurateli stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawach opieki, o ile przepisy poniższe nie stanowią inaczej.

Art. 31. Właściwość miejscową władzy opiekuńczej do ustanowienia kuratora dla dziecka poczętego lecz nieurodzonego określa się według osoby matki dziecka; poza tym stosuje się odpowiednio art. 6.

Art. 32. Właściwość miejscową władzy opiekuńczej do ustanowienia kuratora w celu obrony urodzenia dziecka z małżeństwa (art. 13 § 2 prawa rodzinnego) oraz kuratora w przypadku wytoczenia powództwa o odjęcie uznania dziecka pozamałżeńskiego mocy prawnej (art. 67 § 2 prawa rodzinnego) określa się według osoby dziecka, chociażby ono ze względu na osiągnięcie pełnej zdolności do działań prawnych nie podlegało już pieczy tej władzy.

Art. 33. W zaświadczeniu dla kuratora należy określić zakres jego uprawnień.

Dział III.

Koszty sądowe.

Art. 34. W postępowaniu przed władzą opiekuńczą pobiera się koszty sądowe według przepisów o kosztach sądowych w postępowaniu przed sądem grodzkim ze zmianami, wynikającymi z przepisów poniższych.

Art. 35. Wolne od opłat sądowych są wszelkie pisma i wnioski, które są podstawą do wszczęcia przez władzę opiekuńczą postępowania z urzędu, jak również pisma i wnioski składane w wykonaniu obowiązku, nałożonego przez władzę opiekuńczą.

Art. 36. Od wniosku o udzielenie zezwolenia na dokonanie czynności prawnych, dotyczących osób, pozostających pod władzą rodzicielską, opieką lub kuratelą, lub na wytoczenie powództwa pobiera się:

a) jeżeli przedmiotem zezwolenia jest czynność prawna o charakterze majątkowym — jedną dziesiątą wpisu stosunkowego od wartości przedmiotu czynności prawnej;

b) we wszystkich innych przypadkach — wpis stały w wysokości 50 zł.

Art. 37. Od wniosku o udzielenie zezwolenia na wstąpienie w związek małżeński osobie, która nie ukończyła osiemnastego roku życia, pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł.

Art. 38. § 1. Od wniosku o ustalenie ojcostwa w związku z uprawnieniem dziecka pozamałżeńskiego, jak również od wniosku o zrównanie takiego dziecka pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł.

§ 2. Postępowanie przed sądem apelacyjnym w sprawie o zatwierdzenie zrównania jest wolne od opłat sądowych.

Art. 39. Wolne od opłat sądowych jest sporządzenie aktu uznania dziecka pozamałżeńskiego, jak również sporządzenie i zatwierdzenie aktu przysposobienia lub rozwiązania przysposobienia osoby, nie mającej pełnej zdolności do działań prawnych.

Art. 40. Od wniosku o zatwierdzenie aktu przysposobienia lub rozwiązania przysposobienia osoby, mającej pełną zdolność do działań prawnych, pobiera się wpis stały w wysokości 3.000 zł.

Art. 41. § 1. Jeżeli z wykonywaniem opieki lub kurateli połączony jest zarząd majątkiem, z którego czysty dochód roczny przewyższa 24.000 zł, pobiera się za nadzór władzy opiekuńczej nad tym zarządem opłatę w wysokości $1/2$% od czystego dochodu rocznego za każdy rok kalendarzowy. Rok rozpoczęty uważa się za cały.

§ 2. Opłatę uiszcza się z majątku osoby poddanej opiece lub kurateli na podstawie wymiaru z urzędu, którego dokonywa się w związku z badaniem rachunków z zarządu.

§ 3. Przepisy artykułu niniejszego stosuje się odpowiednio, jeżeli w czasie sprawowania władzy rodzicielskiej powstanie potrzeba wykonywania przez władzę opiekuńczą stałego nadzoru nad zarządem majątku dziecka.

Art. 42. § 1. Od zażaleń i skarg kasacyjnych w sprawach, należących do właściwości władzy opiekuńczej, pobiera się wpis w tej samej wysokości, co wpis od wniosku o wszczęcie postępowania w danej sprawie, a jeżeli wniosek o wszczęcie postępowania przed władzą opiekuńczą wpisowi nie podlega — wpis stały w wysokości 50 zł.

§ 2. Poza tym pobiera się w postępowaniu sądowym na skutek zażalenia lub skargi kasacyjnej koszty sądowe według przepisów o kosztach sądowych.

Dział IV.

Przepisy wprowadzające.

Art. 43. § 1. Z dniem wejścia w życie niniejszego dekretu tracą moc wszelkie przepisy w przedmiotach unormowanych tym dekretem.

§ 2. W szczególności uchyla się wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami:

1) art. 1663—1672 i 1775—1776 ustawy postępowania cywilnego z 1864 r., utrzymane w mocy art. XVII § 1 pkt. 12 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

2) §§ 181—219 i 257—265 patentu cesarskiego z dnia 9 sierpnia 1854 r. o postępowaniu w sprawach niespornych (Dz. u. p. austr. Nr 208);

3) §§ 109—113 normy jurysdykcyjnej z dnia 1 sierpnia 1895 r. (Dz. u. p. austr. Nr 111), utrzymane w mocy art. XXV pkt. 2 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

4) §§ 32—34 rozporządzenia cesarskiego z dnia 15 września 1915 r. o należnościach sądowych (Dz. u. p. austr. Nr 279) oraz pozycje 26, 29 i 30 pkt. a)—e) taryfy stanowiącej załącznik tego rozporządzenia;

5) §§ 35—44 i 46—68 ustawy z dnia 17 maja 1898 r. o sprawach sądownictwa niespornego w brzmieniu obwieszczenia z dnia 20 maja 1898 r. (Dz. U. Rzeszy str. 339 i 771);

6) §§ 91—95 i 99 ustawy o kosztach sądowych z dnia 25 lipca 1910 r. (Zb. u. prusk. z 1910 r. str. 184 i z 1917 r. str. 17);

7) art. XVII § 1 pkt. 4 przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;

8) art. 91 przepisów o kosztach sądowych;

9) art. 25 dekretu z dnia 29 sierpnia 1945 r. w sprawie postępowania o uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 226).

§ 3. Przepisów art. 89 pkt. 2) i 3) oraz art. 90 przepisów o kosztach sądowych nie stosuje się w sprawach, które należą do właściwości władzy opiekuńczej.

Art. 44. Do postępowania unormowanego dekretem niniejszym, stosuje się odpowiednio przepisy przejściowe, zawarte w rozdziale VIII kodeksu postępowania niespornego (art. 49—53) ze zmianami i uzupełnieniami, zawartymi w przepisach poniższych.

Art. 45. Za samodzielną część postępowania (art. 49 § 2 kodeksu postępowania niespornego) w zakresie stałego nadzoru władzy opiekuńczej nad opieką lub kuratelą, ustanowiony przed dniem wejścia w życie dekretu jest załatwienie poszczególnej sprawy, wynikłej w toku opieki lub kurateli.

Art. 46. § 1. Jeżeli stały nadzór nad opieką lub kuratelą, ustanowiona przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego, wykonywał według dotychczasowych przepisów sąd, który nie jest władzą opiekuńczą w rozumieniu prawa opiekuńczego, nadzór ten należy z urzędu przekazać właściwej władzy opiekuńczej.

§ 2. Jeżeli jednak w sądzie, wymienionym w paragrafie poprzedzającym, wszczęte zostało przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego postępowanie, które należy uważać za samodzielną część postępowania, przekazanie następuje dopiero po prawomocnym ukończeniu tego postępowania.

Art. 47. § 1. Przepisy art. 34 — 40 i 42 stosuje się w sprawach, wszczętych przed dniem wejścia w życie dekretu niniejszego do wszelkich czynności, powodujących koszty sądowe, które następują po tej dacie.

§ 2. Opłatę z art. 41 pobiera się po raz pierwszy od dochodów za rok kalendarzowy 1946.

Dział V.

Przepisy końcowe.

Art. 48. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 49. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1946 r.

PREZYDENT KRAJOWEJ RADY NARODOWEJ

(—) Bolesław Bierut

PREZES RADY MINISTRÓW

(—) Edward Osóbka - Morawski

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

(—) Henryk Świątkowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

DYREKCJI POMORSKICH ZAKŁADÓW GARBARSKICH

z dnia 5 października 1948 r.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa.

L. p.	Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Imię, nazwisko oraz miejsce zam. właściciela	Data, godzina i miejsce sporządz. protokołu
1	Karl Hase — Straszyn	garbarnia	Straszyn, wojew. Gdańskie	Obywatel niem. Karl Hase (adres nieznany)	23. XI. 48 godz. 10 garbarnia w Straszynie
2	Apparatenbau G.M.B.H. Rumia Zagórze	garbarnia	Rumia - Zagórze, woj. Gdańskie	—	24. XI. 48 godz. 10 garbarnia w Rumii

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzania protokołu zdawczo - odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo - odbiorczego.

DYREKTOR ZARZĄDZAJĄCY
POMORSKICH ZAKŁADÓW GARBARSKICH
(—) **B. Galicki**

OGŁOSZENIE

ZARZĄDU MIEJSKIEGO W ELBLĄGU

z dnia 10 października 1948 r.

o wyłożeniu do publicznego wglądu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego m. Elbląga

Nawiązując do ogłoszenia Zarządu Miejskiego w Elblągu z dnia 3 stycznia 1946 r. o przystąpieniu do sporządzenia planu zabudowania m. Elbląga w jego granicach administracyjnych oraz na podstawie art. art. 25, 26 i 27 Dekretu z 2. IV. 1946 r. o planowym zagospodarowaniu przestrzennym kraju (Dz. U. R. P. Nr 16 poz. 9), Zarząd Miejski w Elblągu podaje do wiadomości o wyłożeniu do publicznego wglądu sporządzonego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Elbląga w granicach, dla terenów położonych na wschód od rzeki Elbląžki — w granicach administracyjnych miasta z wyrównaniem półenklaw:

a) przy ul. 3 Maja — obręb 122,

b) na południe od ul. Marszałka J. Stalina, obejmującą częściowo z obrębu 138 teren Urzędu Wodno - Melioracyjnego wraz z terenem młyna Samopomocy Chłopskiej oraz cegielni Dębica, dla terenów położonych na zachód od rz. Elbląžki w pasie szer. ok. 1 km wzdłuż rzeki na przestrzeni na płd. od toru kolejowego Elbląg—Malbork, na płn. do wyspy na rzece Elblążce.

Zakres pracy, jako pierwszej fazy planowania, obejmuje następujące zagadnienie objęte art. 5 dekretu z 2. IV. 1946 r. opracowane w skali programu planu zagospodarowania (§ 3 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z 13. X. 1936 r. o sposobie opracowania planów zabudowania (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 594);

1) obszar objęty wyżej podanymi granicami,
2) przeznaczenie terenów na:
   a) zespoły mieszkaniowe,
   b) główne place publiczne,
   c) tereny przemysłowe,
   d) drogi i inne linie komunikacyjne.
3) sposób zabudowania terenów za pomocą oznaczenia:
   a) ilości kondygnacyj.

Zainteresowani mogą zaznajomić się z planami w dniach **od 12 października do 13 listopada 1948 r.** w Wydziale Technicznym Zarządu Miejskiego w Elblągu ul. Łączności, pokój Nr 33 i w terminie do dnia 23 listopada 1948 r. wnosić zarzuty przeciw planom do Regionalnej Dyrekcji Planowania Przestrzennego w Gdańsku przez Zarząd Miejski w Elblągu.

PREZYDENT MIASTA
(—) **R. Pstrokoński**

OGŁOSZENIE

DYREKCJI POZNAŃSKO - POMORSKICH ZAKŁADÓW OBUWIA

z dnia 11 października 1948 r.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1948 r. Nr 22 (L. p. 38) ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo - odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa:

Nazwa przedsiębiorstwa	Przedmiot działania	Miejsce położenia	Miejsce i data sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego
F-a „Balorient" S-ka z ogr. odp.	Fabryka obuwia	Starogard	Fabryka Obuwia Nr 2 Starogard, ul. Kościuszki 12—14, godz. 12.00 dnia 5 listopada 1948 r.
Mechaniczna Fabryka Obuwia — Peter Kaufman	"	Starogard	Fabryka Obuwia Nr 2 Starogard, ul. Kościuszki 12—14, godz. 12.00 dnia 5 listopada 1948 r.
Schuhfabrik — Maks Detzner	"	Tczew	Fabryka Obuwia Tczew, ul. Piaskowa 4, godz. 12.00 dnia 9 listopada 1948 r.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokołu zdawczo - odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokołu zdawczo - odbiorczego.

DYREKTOR HANDLOWY
POZNAŃSKO - POMORSKICH ZAKŁADÓW OBUWIA
(—) P. Truś

OGŁOSZENIE

Okręgowego Związku Inwalidów Wojennych R. P. w Gdyni z dnia 22 października 1948 r. w sprawie odkażania aparatów telefonicznych.

W oparciu o Rozporządzenie Porządkowe Wojewody Gdańskiego z dnia 22 października 1948 r. o utrzymaniu aparatów telefonicznych w stanie zabezpieczającym zdrowie publiczne, ogłoszonym w niniejszym Dzienniku Wojewódzkim pod poz. 201-O. Z. I. W. R. P. podaje do wiadomości, że Dyr. Okręgu Poczt i Telegrafów udzieliła Związkowi Inwalidów Wojennych zezwolenie na odkażanie aparatów telefonicznych na terenie miast: Gdańska, Gdyni i Sopotu.

Odkażanie aparatów telefonicznych w imieniu Okręgowego Związku Inwalidów Wojennych R. P. w Gdyni przeprowadza firma Horodyski i Ska pod nazwą „Higiena", mieszcząca się w Gdyni - Orłowo, ul. Perkuna 7.

Opłaty za odkażanie aparatów telefonicznych wynoszą:

1) za jednorazowe odkażanie aparatów pojedynczego aparatu telefonicznego . . 50 zł
2) za jednorazowe zbiorowe odkażanie od 10 do 20 aparatów telefonicznych jednej instytucji (w jednym budynku) od aparatu po . . . . 40 zł
3) za jednorazowe zbiorowe odkażanie ponad 20 aparatów telefonicznych jednej instytucji (w jednym budynku) od aparatu po . . . . 35 zł.

Prezes Zarządu Okr. Zw. I. W. R. P.
(—) Bacz, pułk.

ZAGUBIONE I SKRADZIONE DOKUMENTY

1. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk na nazwisko Jagmin Zygmunt.

2. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Biała Podlaska na nazwisko Kuzawiński Kazimierz, Stare Pole.

3. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową — Okręgowy Urząd Likwidacyjny, Sopot, na nazwisko Garbarczyk Czesław, Lębork.

4. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Skierniewice na nazwisko Jaworski Stanisław, Elbląg.

5. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Brodnica na nazwisko Obarowski Henryk — Malbork.

6. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Zamość na nazwisko Kopanicki Marian, Kwidzyn.

7. Unieważnia się skradziony odcinek zameldowania — Sigda Alojzy, Skowarcz.

8. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Ostrowiec na nazwisko Strzałkowski Edward, Wrzeszcz.

9. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Ostrowiec na nazwisko Tysarczyk Edward — Gdańsk - Orunia.

10. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Bochnia na nazwisko Tyka Wincenty, Gdańsk.

11. Unieważnia się zagubione książki meldunkowe na Gdańsk — Wrzeszcz, Jaśkowa Dolina 48, Gdańsk — Siedlice, Kartuska 188, wydane przez Zarząd Miejski Gdańsk — M. Z. K. G. G.

12. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Gdynia — Bzinkiewicz Anastazja, Cisowo.

13. Unieważnia się zaświadczenie stałe Nr 1843 — Starostwo Pow. Gdańskie na nazwisko German Fryda, Barenty.

14. Unieważnia się skradziony tymczasowy dowód tożsamości — Zarząd Gminy Dobrzyca, odcinek zameldowania na nazwisko Magiełka Janina, Gdynia.

15. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Warszawa - Praga na nazwisko Bogumił Józef, Elbląg.

16. Unieważnia się zagubione prawo jazdy II klasy na nazwisko Kiełczyński Edmund, Gdynia.

17. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą na nazwisko Biedermann Barbara, Gdynia.

18. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk, odcinek zameldowania, kartę rozpoznawczą — Kraśnik, dowody tożsamości koni — Kałdowo — Moskot Franciszek, Kościeleczki wieś.

19. Unieważnia się skradziony odcinek zameldowania zaświadczenie tożsamości — Zarząd Gminy Kuryłówka na nazwisko Zawadowicz Aniela, Wrzeszcz.

20. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości — Gdynia na nazwisko Grabelny Jan, Gdynia.

21. Unieważnia się skradzione zaświadczenie stałe, zniżkę kolejową — Plichta Anna, Gdańsk.

22. Unieważnia się zagubioną książeczkę żeglarską, kartę rejestracyjną R. K. U., prawo jazdy (zielone) na nazwisko Rybak Jerzy, Sopot.

23. Unieważnia się skradzioną książeczkę Ubezpieczalni Społecznej — Gdynia na nazwisko panieńskie Grzenkowska, zaś dowód osobisty — Lębork na nazwisko Jadanowska Waleria, Gdynia.

24. Unieważnia się zagubione 2 odcinki zameldowania na nazwisko Góz Stanisława, Gdańsk - Siedlice.

25. Unieważnia się zagubioną w dniu 3. 9. 48 r. legitymację zawodową na mierniczego przysięgłego Nr 388 na nazwisko inż. Syrewicz Kazimierz — Sopot, wydaną przez Główny Urząd Pomiarów Kraju.

26. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Kalisz na nazwisko Wilżak Stefan, Gdynia, Chylonia.

27. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie R. K. U. Lublin - miasto na nazwisko Błoński Władysław, Gdańsk - Orunia.

28. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Kraków na nazwisko Proc Adam, Gdańsk — Sianki.

29. Unieważnia się skradzione świadectwo szkolne wydane w Tarnogórzu, odcinek zameldowania, zaświadczenie rejestracji i legitymację P. W. na nazwisko Wołos Zdzisław, Wrzeszcz.

30. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Radom na nazwisko Rutkowski Wacław — Nowy Port.

31. Unieważnia się zagubiony dowód osobisty wyd. Kościerzyna i odcinek zameldowania na nazwisko Gillmeistrówna Janina, Sopot.

32. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Śmiech Jerzy, Gdańsk.

33. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą Warszawa i odcinek zameldowania na nazwisko Dobrosławska Józefa, Gdynia.

34. Unieważnia się zagubioną kartę pracy wydaną Piritz, kartę rejestracyjną R. K. U., odcinek zameldo-

wania i dowód osobisty na nazwisko Mazur Józef, Gdynia - Chylonia.

35. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą, legitymację Zw. Zaw. na nazwisko Szulc Emilia, Gdynia.

36. Unieważnia się zagubiony dowód tymczasowy z obywatelstwem na nazwisko Szułakiewicz Katarzyna, Gdynia - Chylonia.

37. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości, zaświadczenie tymczasowe, dowód kolejowy i dekret nominacyjny — Klóskowski Franciszek, Gdańsk — Siedlice.

38. Unieważnia się zagubioną kartę repatriacyjną wyd. P. U. R. — Gdynia i kartę rejestracyjną R. K. U. — Bereziuk Marian, Gdynia.

39. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową — Zarząd Miejski Gdynia — Świerczyna Izabella — Gdynia.

40. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową Nr 452 wyd. przez Inspektorat Szkolny na nazwisko Zaborski Tadeusz, Kończewice pow. gdański.

41. Unieważnia się zagubioną książkę żeglarską Nr 3739 na nazwisko Dziatłowski Wincenty, Gdańsk.

42. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Kołodzik Hildegarda, Gdańsk - Siedlice.

43. Unieważnia się skradzioną legitymację służbową na nazwisko Maciejewski Kazimierz, Wrzeszcz.

44. Unieważnia się zagubione zaświadczenie R. K. U. — Gliwice, kartę ewakuacyjną — Lwów — Samotyj Adam Józef, Wrzeszcz.

45. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą wyd. Rozwadów wojew. krakowskie na nazwisko Ząbek Joanna, Gdynia.

46. Unieważnia się zagubiony odcinek zameldowania na nazwisko Teysler Henryk, Gdynia - Grabówek.

47. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą wyd. w Jarosławiu wojew. rzeszowskie, przepustkę portową, legitymację Zw. Zaw. Transportowców na nazwisko Duda Ferdynand, Gdynia.

48. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. i dowód osobisty z obywatelstwem Nr 3358/46 na nazwisko Orczykowski Aleksander, Sopot.

49. Unieważnia się skradziony dowód tożsamości — Skórcz, kartę rejestracyjną R. K. U. Starogard i 2 odcinki zameldowania na nazwisko Szwonka Teodor, — Gdańsk - Siedlice.

50. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu - sanitarki Nr rejestr. A-06484 marki „Phanomen - Granit" Nr silnika 32940, Nr podwozia 34878 wyd. Szpitalowi w Pucku.

51. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Sikora Edwin, Kiełpiny pow. Kartuzy.

52. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe Nr 21/S/1678 wyd. Sobisz Jadwidze, Gdynia - Orłowo.

53. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U., zaświadczenie stałe Starogard i kartę rowerową na nazwisko Słomiński Paweł, Boże Pole, gmina Skarszewy pow. Kościerzyna.

54. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk, odcinek zameldowania, dowód osobisty, legitymację Zw. Zaw., kartę rowerową i prawo jazdy Nr 857 wyd. Szymańskiemu Zygmuntowi Wrzeszcz.

55. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową Nr 276 — Zarząd Miejski m. Gdyni — May Zofia, — Gdynia.

56. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną samochodu osobowego marki „Opel - Super" Nr rejestracyjny T-05602, Nr silnika 40924, Nr podwozia 10338013 — Komisarczyk Eugeniusz, Sopot.

57. Unieważnia się skradzioną legitymację służbową, bilet służbowy M. Z. K. G. G., odcinek zameldowania na nazwisko Kuba Helena, Wrzeszcz.

58. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk na nazwisko Różycki Czesław — Wrzeszcz.

59. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Kraków — Szczepanek Emil, Sopot.

60. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną na nazwisko Ruciński Józef, Elbląg.

61. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe Starostwo Powiatowe Kartuskie — Czerwiński Józef — Mrozy.

62. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Elbląg na nazwisko Bugajny Edward.

63. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia na nazwisko Dampr Marian — Łebuń.

64. Unieważnia się skradziony dowód osobisty — zaświadczenie Zarządu Miejskiego w Gdyni w sprawie odszkodowań wojennych na nazwisko Mikołajewska Wiktoria, Gdynia.

65. Unieważnia się skradzioną legitymację Zw. Zaw. Budowlanego, książkę Ubezpieczalni Społecznej — Gdańsk, 6 odcinków zameldowania, zaświadczenie na przydział mieszkania na nazwisko Mikołajewski Franciszek, Gdynia.

66. Unieważnia się zagubione tymczasowe zaświadczenie o demobilizacji R. K. U. — Gdańsk na nazwisko Dyrola Jan, kapitan, Wrzeszcz.

67. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk, odcinek zameldowania — Urluk Symon, Gdańsk.

68. Unieważnia się zagubioną kartę rozpoznawczą dowód tożsamości konia, akt nadania ziemi, dowód mienia zniszczonego wydane na nazwisko Zofia Monkosa, Truchnowo - Wieś.

69. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości — Ruda Kościelna, legitymację partyzancką — Ostrowiec, odcinek zameldowania i inne dokumenty — Jeruzal Antoni, Lubiszewo.

70. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia, odcinek zameldowania, legitymację Zw. Zaw. — Orlikowski Wiesław — Gdynia - Chylonia.

71. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Grudziądz na nazwisko Zaborowski Henryk — Oliwa.

72. Unieważnia się zagubioną książkę meldunkową wydaną przez Zarząd Miejski Gdańsk na nazwisko Sowiński Jerzy, Gdańsk - Orunia.

73. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia — Ziarniewicz Marian, Gdynia.

74. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Płock — Przepiórzyński Witold, Gdańsk.

75. Unieważnia się zagubione zgłoszenie na motocykl marki D. K. W. Nr silnika 189584/63, Nr ramy — 155879 na nazwisko Górecki Feliks, Kwidzyń.

76. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Zamość na nazwisko Lentowicz Antoni — Nowy Port.

77. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Peta Wiktor, Borzestowo, pow. Kartuzy.

78. Unieważnia się zagubioną pieczęć urzędową okrągłą Zarządu Gminnego Suchy Dąb pow. Gdańsk.

79. Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą wyd. w Solcu Kujawskim, 4 odcinki zameldowania na nazwisko Wegner Salomea, Gdańsk — Sianki.

80. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Łoś Ludwik, Gdańsk - Oliwa.

81. Unieważnia się skradziony dekret emerytalny, kartę rozpoznawczą wyd. w Jaśle woj. rzeszowskie, legitymację inwalidzką, poświadczenie obywatelstwa polskiego, książeczkę Ubezpieczalni Społecznej i odcinek zameldowania na nazwisko Studniarz Anna, Gdynia.

82. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U., odcinek zameldowania na nazwisko Szymczak Jerzy, Gdańsk - Orunia.

83. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Toruń, odcinek zameldowania, metrykę urodzenia i zwolnienie z Milicji na nazwisko Dębski Jan, Gdańsk.

84. Unieważnia się zagubioną kartę ewakuacyjną wyd. w Krzemieńcu wojew. łuckie, kartę rejestracyjną R. K. U., odcinek zameldowania na nazwisko Kurewicz Aleksander, Gdańsk - Siedlice.

85. Unieważnia się zagubione zaświadczenie tymczasowe — Starostwo Pow. Starogard, Brodniecka Teresa, Orłowo.

86. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Chojnice, dowód osobisty na nazwisko Darewek Marian, Gdańsk.

87. Unieważnia się skradziony tymczasowy dowód tożsamości, 4 odcinki zameldowania, legitymację służbową — Pośpiech Władysław, Gdańsk.

88. Unieważnia się zagubione 3 odcinki wymeldowania, zaświadczenie stałe — Starostwo Pow. Kościerzyna na nazwisko Szczęsny Franciszek i Szczęsna Gertruda.

89. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe — Starostwo Pow. Gdańskie na nazwisko Leiding Otton, Jantar wieś.

90. Unieważnia się zagubione zaświadczenie pierwszej rejestracji poborowych — Piotrowicz Tadeusz — Gdańsk.

91. Unieważnia się zagubiony tymczasowy dowód tożsamości — Czerwacki Erwin, Gdańsk.

92. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Piotrków Trybunalski — Kasprzyca Stefan, Wrzeszcz.

93. Unieważnia się zagubioną legitymację służbową P. K. P. — Gdańsk Nr 478256 — Karcz Bernard, Gdańsk.

94. Unieważnia się zagubioną legitymację partyjną na nazwisko Bolyński Feliks, Gdynia - Orłowo.

95. Unieważnia się zagubiony dowód tożsamości konia, klacz, maści gniada urodz. 1942 wydana na nazwisko Kopacz Piotr, Strumykowo.

96. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową Nr 09400 seria A — R. K. U. Chełm Lubelski na nazwisko Tuszakowski Julian, Grunajno.

97. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Andryskowski Leon, Sierakowice.

98. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Sochaczew na nazwisko Leszczyński Tadeusz, Elbląg.

99. Unieważnia się zagubione zaświadczenie stałe na nazwisko Kubiak Wiktor, Tuchola.

100. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Płock — Minkiewicz Bronisław, Łeba.

101. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. Bielsk Podlaski na nazwisko Sićko Aleksander Elbląg.

102. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Lębork — Kaczmarczyk Stanisław, Rekowo.

103. Unieważnia się zagubioną tymczasową legitymację partyjną P. P. R. — Człuchów — Mańkowski Mieczysław, Lębork, Traugutta 3.

104. Unieważnia się zagubioną książkę wojskową Nr 0176732 seria A — R. K. U. Malbork na nazwisko Żajle Bronisław.

105. Unieważnia się skradzioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia — Sychta Władysław, Starahuta II, pow. Kartuzy.

106. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Ciechanów, dowód osobisty — Pułtusk — Walicki Stefan, Łeba, Kościuszki 102.

107. Unieważnia się skradzioną kartę ewakuacyjną — Lwów, kartę zwolnienia z Z. S. R. R. — Sawicki Stanisław, Lębork, Wandy Wasilewskiej 14.

108. Unieważnia się zagubioną okrągłą pieczątkę z godłem państwowym Gminnej Rady Narodowej w Pruszczu - Gdańskim.

109. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną Nr 28/47 wyst. przez Zarząd Gminy Łęcze, pow. Elbląg na nazwisko Jackiewicz Jan, Czarnolesie gromada.

110. Unieważnia się skradzioną książkę wojskową Nr 039886/A R. K. U. — Gdańsk — Mościcki Anatoliusz, Kraków.

111. Unieważnia się zgubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdańsk na nazwisko Michałowski Tadeusz, Gdańsk.

112. Unieważnia się zagubioną kartę rejestracyjną R. K. U. — Gdynia, legitymację Zw. Zaw. — Budnik Kurt, Wejherowo.

Wnioski ogłoszeń przyjmuje w godzinach 10—12 Redakcja Gdańskiego Dziennika Wojewódzkiego — Urząd Wojewódzki Gdański, Wydział Ogólny — Gdańsk, Okopowa 5, pokój Nr 37, telefon 319-41 — 49, wewn. 267; zgłoszenia zaś na prenumeratę — Administracja tegoż Dziennika — Wydział Budżetowo - Gospodarczy, pokój Nr 7, telefon 319-41-49, wewn. 312.

Cena ogłoszeń: zł 25.— za wyraz — najmniej 10 wyrazów, przy tekstach dłuższych zł 45,— za 1 mm szpalty, zł 5000 cała strona, zł 3000 pół strony, zł 2000 jedna czwarta strony. Układ tabelaryczny i cyfrowy — 50% drożej. — Redakcja nie przyjmuje odpowiedzialności za terminowe ogłoszenia.

Prenumerata i ogłoszenia są płatne z góry wyłącznie za pośrednictwem P. K. O., Oddział w Gdyni, konto Nr XI—4208. Opłaty dokonane w innym trybie nie będą uwzględnione.

Wysyłki dokonuje się po uprzednim wpłaceniu prenumeraty kwartalnej w kwocie zł 550,—, półrocznej zł 1000.—, rocznej zł 1900.— wzgl. należności za każdy poszczególny Dziennik zgodnie z ceną uwidocznioną na każdym egzemplarzu.

REDAGUJE KOLEGIUM REDAKCYJNE

Tłoczono z polecenia Wojewody Gdańskiego w Drukarni Spółdz. Wyd. „CZYTELNIK" Nr 8. w Gdyni, ul. Mściwoja 7. Telefon 32-39

Zam. 3273. W-14457. CENA zł 60,—